

سُورَةُ الطُّورِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۱ سویند به کیوی _ طور _ (که خوی گه وره گفتوگوی له گهل موسادا له نزیکي نه جامدا). وَکَتَبَ
مَسْطُورِ ۲ سویند به کتبی نوسراو که (لوح المحفوظه). فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۳ که له لاپهړی ته نگی گرنګدایه.
وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۴ سویند _ به که عبه _ که هه میسه ئاوه دانه به نویژکه ران، وه (ئه وانه ی بو حه ج و
عه مرده چن) هه روه ها (بیت المعمور) شوینیکه له ئاسمانی هه و ته م که دیار ی کراوه بو خواپه رستی فریشته کان
هه روه ک چون که عبه پیروژه لای ئی انداران، (له فهرموده یه کی راست و دروستدا ئاماژه ی بو کراوه). وَالسَّقْفِ
الْمَرْفُوعِ ۵ هه روه ها سویند به سه قفی به رزو بلند (که ئاسمان ده گرېته وه، خوی گه وره ده یه ویټ سه رنجان
راکشیټ بو لای). وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۶ سویند به ده ریای پر له ئاو یان ده ریای داگیرساو (که قیامهت
داده گرسیټ و ده ته قیته وه). إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ په روه ردگاری مه زن سویند به وه هه موو
شته ده خوات، ئینجا ده فهرمویت : به راستی سزاو ئازاری په روه ردگاری تو ئه ی محمد (ﷺ) هه ر پیش دیت.
مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۸ که سیش ناتوانیت به ری بگریټ و دهستی پیوه بنیت و نه هیلیت. يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
مَوْرًا ۹ ئه و روزه ئه سټیره وه سه ره کانی ئاسمان هه موو به یه کدا ده دن، (خوی گه وره ټیکیان ده دات وه لیان
ده وه شینیت). وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۱۰ کیوه کانیش له جیی خویان ده جولین و ده رپون، (وه ک خوری، وه ک
هه ور، زهویان پی تهخت ده کریټ). فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ۱۱ که واته واوه یلا و هاوار بو ئه وانه ی
که باوه رپان به حه ق و راستی نه کرد و به درویان ده زانی له و روزه دا. الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۱۲ ئه وانه ی
که رپوو و گالته ده که ن به ئیسلام و پیغه مبه ر و قورئان. يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ۱۳ رپوژیک
دیت به توندی پالیان پیوه ده نریت بو ناو دوزه خ (ده نگ له سینه وه یانه وه دیت ئه وهنده پاله که تونده). هَذِهِ
النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۱۴ پیان ده وتریت ئه مه ئه و ئاگرو دوزه خه یه که کاتی خوی برپواتان پیی نه بوو
به گالته تان گرتوو أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۱۵ باشه، ئه مه جادوو نه نشان تان ده دریت یان ئیوه
راستی نابین؟! أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۶

ده‌بێت بچنه‌ناوی و سزا بچێژن، جا ئیتر خۆرا ده‌گرن یان خۆرا ناگرن وه‌ک یه‌که‌ بۆتان، بێگومان یان خۆرا ناگرن وه‌ک یه‌که‌ بۆتان، بێگومان تۆله‌ی ئه‌و کاروکرده‌وانه‌تان هه‌ر ده‌دریته‌وه‌ که‌ ده‌تان کرد. **إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ** (١٧) له‌ولاشه‌وه‌ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌له‌دنیا دا خواناس و دیندار بوون، له‌باخه‌کانی به‌هه‌شت و ناز و نێمه‌تا، ژیا‌نی پر له‌به‌ختیا‌ری و کامه‌رانی ده‌به‌نه‌سه‌ر. **فَكَهِنَ بِمَا آتَاهُم رَبُّهُمْ وَوَقَلَهُم رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ** (١٨) زۆر که‌یف خۆش و دلخۆش و رووخۆش به‌و به‌خشیشانه‌ی که‌ په‌روه‌ردگاریان پێی به‌خشیون، هه‌ر په‌روه‌ردیگاریشیان له‌سزاو تالاوی دۆزه‌خ پاراستونی. **كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** پیا‌ن ده‌وتریت بڅو‌ن و بڅونه‌وه‌ تۆشی گیانتان بێت له‌پادا‌شتی کرده‌وه‌ی چاک و رێک و پێکنا‌ندا (١٩) **مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ** (٢٠) ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه‌به‌که‌مالی ئیسرا‌حت پالیا‌ن داوه‌ته‌وه‌له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌رازوه‌کان، که‌به‌شیوه‌یه‌کی جوان و رێک ریز کراون، ئێمه‌ هاوسه‌رانی حو‌ری چاو‌گه‌شه‌مان لی‌ ماره‌کردوون. **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ** (٢١) جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه‌ و نه‌وه‌کانیشیا‌ن به‌ئیا‌ن و باوه‌ره‌وه‌ شو‌نیا‌ن که‌وتوون، ئه‌وانه‌ له‌ به‌هه‌شتدا پێک شاد ده‌که‌ینه‌وه‌ (تا کامه‌رانی و خۆشیا‌ن زیاتر بێت)، وه‌نه‌بێت ئه‌وانه‌ی که‌پله‌ی به‌رزیان ده‌ستکه‌وتوو‌ه‌دا‌یا‌ن به‌زینین بۆ پله‌ی نزم‌تر، چونکه‌ ئێمه‌ پادا‌شتی کرده‌وه‌ی که‌س که‌م نا‌که‌ینه‌وه‌ (ئه‌گه‌ر زیادی نه‌که‌ین) له‌هه‌مان کاتدا هه‌رکه‌سه‌ بارمه‌ته‌ی کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی. **وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ** (٢٢) به‌رده‌وام هه‌زیان له‌هه‌ر میوه‌ و گوشتێک بێت پێشکه‌شیا‌ن ده‌که‌ین. **يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيٌّ** (٢٣) به‌دل خۆشیه‌وه‌ له‌کاسی تاییه‌تیدا شه‌راب ده‌نۆشن، جار جار بۆ خۆشی له‌یه‌ک‌تری ده‌سین، دوور له‌ره‌فتاری ناشیرین و گونا‌هو تاوانبارکردنی یه‌ک‌تر. **وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَنُونٌ** (٢٤) هه‌روه‌ها مندا‌لانی جوان و ئێسک سووک به‌ده‌و‌ریاندا دین و خزمه‌تیا‌ن ده‌که‌ن ده‌لیی مرو‌اری پاک و بێگه‌ردن. **وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ** (٢٥) جا دوا‌ی ئه‌و عه‌یش و تۆش و که‌یف و ئاهه‌نگه‌ رووده‌که‌نه‌یه‌ک‌تر ده‌سته‌ده‌سته‌ له‌یه‌ک نزی‌ک ده‌به‌نه‌وه‌، په‌رسیا‌ر له‌را‌بو‌ردوی یه‌ک‌تر ده‌که‌ن دیا‌ره‌ هه‌رکه‌سه‌ له‌و به‌یه‌ک گه‌یشتنا‌نه‌دا به‌شێک له‌سه‌رگوزه‌شته‌ی خۆی نیشانی ئیا‌ندارا‌نی هاوه‌ل و میوا‌نی ده‌دات، له‌گه‌ل روونکردنه‌وه‌ی پێویستدا، که‌به‌ده‌زگای زۆر پێشکه‌وتوو تو‌مارکراوه‌. **قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ** (٢٦) سه‌ره‌نجا‌م هه‌موو به‌یه‌ک ده‌نگ ده‌لین: به‌راستی (کاریکی چاک‌مان ده‌کرد سو‌پاس بۆ خوا) چونکه‌ کاتی خۆی که‌

لهنا و مال و خیزانماندا بووین، ترسی لیپرسینه وهی رۆژی قیامه تمان هه بوو، ههروه ها به به زه پیش بووین لهنا وایاندا و مه به ستان بوو ئه وانیش وهک ئیمه خواناس بن. **فَمَنْ أَلَّهٖ عَلَيْنَا وَوَقَفْنَا عَذَابَ السَّمُومِ** (۲۷) به هوی ئه وه وه خوی میهره بانیش لای رهحه تی لی کردینه وه و منه تباری کردین و له سزای دۆزه خی پرئیش پاراستینی. **إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ** (۲۸) به راستی ئیمه کاتی خوی هانا و هاوارمان هه ر بو ئه و ده بردو ده مانپه رست، چونکه ییگومان هه ر ئه و زاته خویه کی چاکه خوازو میهره بان و دلۆقانه. **فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ** (۲۹) ئهی محمد (ﷺ) ئامۆژگاری ئه وخه لکه بکه، چونکه به هوی نازو نیعمه تی پهروه ردگارت ه وه نه فالچیت، نه شیتی. **أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ** (۳۰) خوانه ناس و دل رهقه کان ده لئین: ئه مه شاعیر یکه و چاوه پروانی مه رگی ده که یین!! **قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ** (۳۱) پیاو بلی: چاوه ری بن منیش له گه ل ئیوه دا چاوه رییم (بزاین سه ره نه نجم کی سه رده که ویت، کی سه رفرازه؟). **أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ** (۳۲) ئایا پیاوه ژیره کانیا ی پیاو ده لیت: ئه و قسه نار ه وایانه بکه ن، نه خیر ئه مانه هه ر خویان که سانیکی سته مکارن؟. **أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ** (۳۳) یان ده لئین: ئه م قورئانه خوی هه لیه سته ووه و دایر شته ووه، نه خیر ئه وانه، هه ر ئیمان و باوه ریان نیه (ئه گینا چۆن وا ده لئین). **فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ** (۳۴) ده ی که واته خو ئه وانیش قسه زان و لیزان) ده با فه رمایشتیکی ئاوا وهک ئه م قورئانه به یینن ئه گه ر راست ده که ن؟! **أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ** (۳۵) ئایا ئه وانه به بی هیچ شتیکی، هیچ هویه ک، هاتوونه ته کایه وه؟! یان هه ر خویان دروستکارن؟! **أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ** (۳۶) یان ئه و بی باوه رانه ئاسمانه کان و زهویان دروستکردوه؟ نه خیر ئه وانه هه ر دلیا نابن. **أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِطْرُونَ** (۳۷) یان ئه وه یه که نجینه ی رزق و رۆزیه کانی پهروه ردگاری تو یان به ده سته؟! یان ئه وه یه ده سه لاتیا ن بی سنووره؟ (تا ئاوا بو یین له خوا یاخی بن؟). **أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ** (۳۸) یان ئه وانه په یژه یان هه یه و پیایدا سه رده که ون، تا گو ی له نه یینه کانی ئاسمان بگرن؟! ده با گو یگره کانیا ن به لکه یه کی ئاشکرا په یدا بکه ن (ئه وسه مله جه ری بکه ن). **أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ** (۳۹) ئایا ئه وه راسته که کچان، نه وه ی خوا بن و کورانیش نه وه ی ئیوه؟) به مه رجیک خویان له کچان بیزار بوون، به لام بو خوا به ره وایان بینوه؟! **أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ**

مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٥﴾ یان ئەوێه داوای کرێ و پارەیان لێ دەکەیت، تا باریکی گران بەدی بەکۆڵێنداو پێیان
هەلنەسورێت!! **أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٦﴾** یان ئەوێه کەنێنی و شاراوێهکان لای ئەوانەو، ئەوان
یاداشتی خەلکی دەنووسن، (یان ئەوان بریاری بەسەرھاتەکان دەدەن)؟! **أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٧﴾** یان ئەوانە دەیانەوێت پیلان و تەلەپەک رێک بخەن (دژی پێغەمبەر ﷺ و ئێمەداران، بەلام
خەیاڵیان خاوە) ئەوانەو کە کافروخوانەناسن ھەر خۆیان کەوتوونەتەناو پیلانەو و بون بەتەلەو خۆیانەو،
پیلانەکانیان بەسەر خۆیاندا شکاوێتەو. **أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٨﴾** یان ئەوانە
واپێردەکەنەو کە خواوەکی تریان جگەلە (اللہ) ھەبە؟! پاک و بێگەردی بۆ خوا (لەبیروباوەری چەوتیان)، لەو
شتانەو کە ئەوان دەیکەنە ھاوێل بۆ خوا. **وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٩﴾**
خۆ ئەگەر (لەئەنجامی لادان و بیروباوەری چەوتیان و کاری نادروستیان خواو گەورەسزایەکیان بۆ بنێرێت) و
پارچە (ئەستێرەیکان) تێ بگریت و ڕوو بەزەوی دابەزێت ئەو نەفامانەدەلێن: ھیچ نیە!! پەلە ھەورەو نیشتۆتە
سەریەک!! **فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٥٠﴾** وازیان لێ بێنە ھەتا بەو ڕۆژە دەگەن
کە تایدان تیادەچن و لال و پال دەکەون. **يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥١﴾** ئەو ڕۆژە
ئێتر فیل و تەلەکیان بەھیچ جوړیک فریایان ناکەوێت و سەرکەوتوو سەرفراز نابن. **وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾** بێگومان بۆ ئەوانەو کەستەمیان کردوو سزای تریش
ھەبە بێجگە لەوێ کە جار جار بۆیان پێش دێت پێش تیاچوونی یە کجاری، بەلام زۆربەیان نافامن و نازان
(ھەست بەدەستی قەدەر ناکەن لەرووداوێکەدا). **وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ ﴿٥٣﴾** ئەو پێغەمبەر (ﷺ) خۆگە بەرەرامبەر بە جێنێانی فەرمانی پەرورەدگارتەو، دڵنیا بە کەتۆ لەژێر
چاودێری ئێمەدایت، ھەر و ھەتا تەسبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری پەرورەدگارت بکە کاتیک کە بەرەبەیان
ھەلدەسیت **وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ ﴿٥٤﴾** لەشەوگاریشدا ھەر بپەرستە و ستایشی بکە، ھەر و ھە
کاتیک ئەستێرەکان ون دەبن لەچاو دیار نامێن